

KEURMERK VOOR EERLIJK WERK

Beste Raadsleden,

Vandaag wordt de inkoopstrategie Welzijn besproken in de commissie ZOCS. Wij, sociaal ondernemers van Roffabriek, zien graag een andere invulling van Right to Coöperate dan in de nota 'Heel de stad' is uitgewerkt. De kennis en ervaring van de sociale ondernemers wordt weliswaar breed erkend, landelijk en lokaal, maar nog onvoldoende omarmd door de gemeente Rotterdam. Dat wordt wederom bevestigd met het voorstel. Geef sociaal ondernemers de ruimte !

De uitwerking van Right to Cooperate zoals nu in de initiatiefnota van d66¹ staat is gebaseerd op foute aannames:

1. Sociaal ondernemers werken al veelvuldig met welzijnsinstellingen samen: als onderaannemer of door gezamenlijk projecten uit te voeren. Wij vragen niet om hulp van welzijnsinstellingen zoals nu met Right to Cooperate beoogd wordt. De ondernemers van Roffabriek willen toegang tot (financiële) instrumenten zodat verduurzaming en een lange(re) termijnperspectief voor organisatieontwikkeling mogelijk wordt. Toegang geven is iets heel anders dan aan de leiband lopen – en gedwongen samenwerken – met welzijnsaanbieders;
2. Een flink aantal initiatiefrijke en ondernemende bewonersinitiatieven heeft zich de afgelopen 8 jaar ontwikkeld tot sociaal ondernemers op het grensvlak van welzijn, zorg, werk, etc. Deze ondernemers vullen leemtes die in het voorzieningenaanbod zijn ontstaan als gevolg van een terugtrekkende overheid en forse bezuinigingen op de welzijnsbudgetten. Dit zijn initiatieven gericht op het behoud van sociale cohesie in de wijken waar plek wordt geboden aan de meest kwetsbare mensen in de stad. Zo is de afgelopen jaren veel expertise opgebouwd met op innovatieve wijze maatschappelijke vraagstukken aan te pakken, gefinancierd met een hybride verdienmodel. Over de domeinen van de clusters binnen de gemeente. Dat is voor financiering door diezelfde gemeente altijd ingewikkeld geweest.

Instrumenten als Right to Cooperate en Right to Challenge werden juist daarom ingezet om deze – niet passende - aanbieders een stevige(r) en zelfstandige(r) positie in welzijnsland te bieden. Wat het college nu voorstelt is een paar stappen terug, door sociaal ondernemers weer als een bewonersinitiatief te behandelen. Zich kenmerkend door tijdelijkheid, zonder juridische entiteit en verdienmodel. Waarom kiest de gemeente niet voor een eerlijk speelveld waar eenvoudige welzijnsdiensten ook meerjarig door sociaal ondernemers aangeboden kunnen worden? In het huidige voorstel is Right to Cooperate 'betuttelend' en niet 'uitnodigend', uitdagend' en 'inspirerend'. Wat wel onze verwachting is na gemiddeld 8 jaar experimenteren en ontwikkelen. Eigenlijk zegt de gemeente: sociaal ondernemerschap was leuk, maar bewonersinitiatieven passen beter.

¹<https://rotterdam.d66.nl/2020/03/23/d66-dient-initiatiefnota-right-to-cooperate-in-het-welzijnswerk-in/>

KEURMERK VOOR EERLIJK WERK

Hoe nu verder?

Enkele jaren geleden is met de toenmalige wethouder Hugo de Jonge Right to Challenge verkend. Het resultaat daarvan was een rapport waarin de samenwerking tot en met een toetsingsleidraad voor de stedelijke commissie Right to Challenge was uitgewerkt. Zie bijgevoegd. Dit rapport is helaas in de spreekwoordelijke bureaulade verdwenen maar heeft aan actualiteit niets verloren. De opgetekende ervaringen en uitwerking zijn heel goed bruikbaar voor de uitvoering van Right to Cooperate. Dit gaat tenslotte over hoe de overheid met sociaal ondernemers kan samenwerken. Roffabriek vraagt de invulling van Right to Cooperate in de nota 'Heel de stad' te herzien:

- Geen gedwongen planvorming met welzijnsaanbieders voor sociaal ondernemers;
- Sociaal ondernemers kunnen zelf plannen indienen bij de commissie Right to Cooperate
- Volg voor de samenstelling van de commissie Right to Cooperate het voorbeeld van CityLab010.

En dan tot slot het volgende:

alles overziend is Roffabriek van mening dat de aanbesteding moet worden uitgesteld. De strategie is gebaseerd op de wereld voor corona; kwetsbare inwoners verliezen mogelijk hun vertrouwde hulpverleners en een aanbestedingsjaar is een verloren jaar. De focus bij aanbieders zal als gevolg van de aanbestedingsprocedure bij het schrijven van een offerte zijn en niet bij de zorg voor de kwetsbare inwoners van Rotterdam.